

PACEA ȘI DREPTURILE OMULUI

Conf. univ. dr. Ieremia RUSU

*Institutul Teologic Creștin după Evanghelie Timotheus
din București, Romania
ieremiar@gmail.com*

ABSTRACT: Peace and Human Rights.

In this article, the author studies the importance of peace in respecting human rights. First of all, In the first part, the author analyzes peace, as a perennial human value, and he define it from a biblical perspective. Genuine and lasting peace is spiritual, and it springs from God. The Bible reveals the peace has three fundamental dimensions. First of all, there is **the peace with God** – the reconciliation of man with God, which was fulfilled by the Lord Christ through His death on the cross and through His resurrection, a peace received only by those who come with repentance and faith to the Savior Jesus. The second dimension is **the peace of God** – the peace of mind of the man who is reconciled to God and who lives under the authority of Jesus, the Lord of Peace. The third aspect is **the peace with fellow men** – which provides harmonious relations between persons or between communities and is a result of peace with God and inner peace. The Christian who received peace with God became a peacemaker in the community.

The conclusion of this study is that, in the absence of peace, human rights are violated much more easily and more seriously than in the context of peace. That is why, both in interpersonal relations and in the community, peace must be preserved and promoted, and conflicts must be resolved through dialogue, respecting human dignity and human rights.

Keywords: *human rights, peace, war, peace with God, Prince of Peace, peace maker.*

Introducere

Istoria omenirii a fost caracterizată de conflicte, lupte și războaie. De aceea, una dintre năzuințele cele mai profunde ale omului este pacea, care oferă nu numai protecția vieții și siguranță pe multe planuri, dar și respectarea drepturilor fundamentale ale omului.

Conflictele înghețate, au ajuns să izbucnească deschis după pandemie. Oamenii nu mai au răbdare și încearcă să obțină tot ce pot de la viață,

chiar și cu prețul războiului. Imperiile lumii se poziționează pentru confruntări care pot deveni globale. În contextul unei lumi tulburate și nesigure, societatea civilă contemporană prețuiește pacea mai mult decât oricând înainte, mai ales că distrugerea, suferința și moartea pe care le-a adus războiul în Ucraina au oripilat o planetă întreagă.

Pacea este o valoare umană fundamentală, care va fi analizată în acest articol din perspectiva creștină. Studiul va căuta să determine și modul în care pacea influențează respectarea drepturilor omului.

1. Definiția păcii

Deoarece conceptul de pace este înțeles diferit de fiecare persoană în parte, este necesară definirea păcii, încă de la începutul acestui studiu. În *Dicționarul Explicativ al Limbii Române (DEX)*, pacea este definită astfel:

- (1) Stare de bună înțelegere între popoare, situație în care nu există conflicte armate sau războaie între state, popoare, populații.
- (2) Acord al părților beligerante asupra încetării războiului, tratat de încheiere a unui conflict armat.
- (3) Lipsă de tulburări, de conflicte, de vrajbă; armonie.¹

Definiția oferită de *DEX* este preponderent negativă, deoarece privește pacea ca fiind lipsa conflictului, a tulburării, a războiului. Însă, din perspectiva Bibliei, pacea nu este indiferență, nici armistițiul – încetarea temporară a ostilităților. Pacea nu este nici compromis, sau a da dreptate tuturor, pentru a evita conflictul. Pacea nu este liniștea impusă prin forță, la sfârșitul războiului, când învingătorul fixează condițiile conviețuirii între țările care s-au aflat în confruntare.

Din punct de vedere biblic, pacea este un concept foarte bogat. În limba ebraică, termenul de pace, שְׁלוֹמַ (šēlām), *Șalom*, este deosebit de bogat și este folosit ca salut în poporul evreu, deoarece înseamnă atât pace,² cât și prosperitate (Iov 15:21), bunăstare (Genesa 43:27) și multă sănătate (Psalmul 38:3).³ Salutul ebraic *Șalom* este o urare ca viața cuiva să fie lip-

1 DEX, <https://dexonline.ro/definitie/pace>.

2 James STRONG, *A Concise Dictionary of the Words in the Greek Testament and The Hebrew Bible*, Vol. 2, Logos Bible Software, Bellingham, WA, 2009, p. 117, #8001.

3 James SWANSON, *Dictionary of Biblical Languages with Semantic Domains: Aramaic (Old Testament)* (electronic ed.), Logos Research Systems, Inc., Oak Harbor, WA, 1997, #10720.

sită de probleme, dar și o rugăciune ca acea persoană să se bucure de toate binecuvântările și darurile care vin din mâna lui Dumnezeu.

În Noul Testament este folosit termenul din limba greacă εἰρήνη (*eirēnē*), care are sensul de: „pace, armonie, liniște; [...] în anumite contexte se folosește sensul conceptului de *Șalom* din Vechiul Testament de bunăstare și sănătate”⁴

Autorul acestui articol definește pacea ca fiind podul de încredere și dragoste stabilit între două inimi, între două persoane. Pacea este deplină armonie și împlinire care rezonază în toate relațiile interpersonale.

În Biblie sunt prezentate trei dimensiuni ale păcii, care se relaționează între ele și care izvorăsc din Dumnezeu, care este adeseori numit de autorii biblici „Dumnezeu păcii” (Romani 15:33; 16:20; 2 Corinteni 13:11; Filipeni 4:9; 1 Tesaloniceni 5:23; Evrei 13:20). Prima dimensiune este **pacea cu Dumnezeu** – împăcarea omului cu Dumnezeu. Al doilea aspect este **pacea lui Dumnezeu** – care este liniștea interioară, sufletească a omului, care nu depinde de circumstanțele exterioare. Iar a treia dimensiune este **pacea cu semenii** – care se referă atât la relațiile între persoane, cât și la relațiile între comunități, pornind de la cadrul intim al familiei, până la pacea între națiuni. În cele ce urmează vor fi analizate cele trei aspecte ale păcii, în ordinea prezentată mai sus.

2. Pacea cu Dumnezeu

Omul a fost creat de Dumnezeu ca o ființă minunată, cu capacitatea de a avea relație interpersonală cu Creatorul său. Aflat în grădina Eden, Adam se întâlnea cu Dumnezeu în răcoarea zilei (Genesa 3:8) și comunica cu Creatorul într-o relație de deplină armonie (Genesa 2:15-17). Însă, omul a fost ispitit să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu de Satan, care a început primul război din Universul creat de Dumnezeu. Prin căderea sa în păcat, omul a adus război cosmic demonic și pe pământ. Odată cu păcatul lui Adam și Eva (Genesa 3:1-7), omul s-a alienat de Dumnezeu și a început să fugă de la fața lui Dumnezeu. Această înstrăinare este denumită în Biblie chiar vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu (Romani 8:7).

4 James SWANSON, Dictionary of Biblical Languages with Semantic Domains: Greek (New Testament), (electronic ed.), Logos Research Systems, Inc., Oak Harbor, WA, 1997, #1645.

Cel care are inițiativa ca să îndepărteze dușmănia omului față de Creatorul lui aparține lui Dumnezeu, așa cum scrie în Efeseni 2:13-14: „Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Cristos. Căci El este pacea noastră care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc care-i despărțea.” Dumnezeu a trimis în lume pe Unicul Său Fiu, Domnul Isus Cristos, ca să se întrupeze, născându-se din Fecioara Maria, ca să trăiască o viață fără păcat, iar la cruce să se încarce cu păcatele tuturor oamenilor din toate timpurile și să plătească pentru vinovăția întregii lumi prin moartea Sa pe Dealul Golgota. În felul acesta, prin moartea Sa, a îndepărtat zidul de păcate care despărțea pe om de Dumnezeu (Isaia 59:2) și a făcut posibilă împăcarea omului cu Dumnezeu. Acesta este planul cosmic al lui Dumnezeu, revelat apostolului Pavel, de a împăca pe om cu Dumnezeu:

Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El [Isus Cristos] și să împăce totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui. Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină. (Coloseni 1:19-22).

Pacea cu Dumnezeu este parte a salvării desăvârșite pe care a realizat-o Domnul Isus Cristos prin moartea Sa pe cruce și prin învierea Sa și pe care o oferă tuturor oamenilor (1 Ioan 2:2; Matei 11:28). Însă, de împăcarea cu Dumnezeu beneficiază doar aceia care se încred în Domnul Isus Cristos pentru mântuirea sufletului lor (Efeseni 2:8-9). Cei care se bazează pe faptele lor bune, pe religiozitate sau moralitate, nu pot primi pacea cu Dumnezeu, care este de obârșie divină, nu o realizare a spiritului omului.

Pacea divină se bazează pe neprihănire și adevăr, nu pe echilibrul forțelor. Fără neprihănire războiul poate înceta, dar fără dreptate nu poate fi pacea din Dumnezeu. Iacov scrie: „Înțelepciunea care vine de sus, este, întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părtinire, nefățarnică.” (Iacov 3:17). Ordinea, și în cazul înțelepciunii, este **întâi** curată și **apoi** pașnică. Calea lui Dumnezeu către pace este prin puritate. În Evrei 12:14 pacea și sfințirea sunt legate împreună: „Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.” Adevărata pace, armonie, se clădește pe sfințenie.

3. Pacea lui Dumnezeu

Dacă pacea cu Dumnezeu aduce omului împăcarea cu Creatorul, pacea lui Dumnezeu oferă omului împăcarea cu sine, liniștea interioară. Serenitatea, liniștea interioară este un rezultat al primei dimensiuni a păcii, împăcarea cu Dumnezeu, după cum afirmă și profesorul Samuel Leonte: „Pacea lui Dumnezeu este pacea pe care El o posedă în Sine Însuși și pe care el o poate aduce în inimile oamenilor.”⁵

Pacea interioară este o valoare umană fundamentală care se găsește și în culturi din afara spațiului iudeo-creștini, dar calea de obținere a liniștii interioare este mult diferită de calea biblică. De exemplu, în budism, pentru ca omul să aibă pace, el trebuie să elimine orice dorință; dacă nu are dorințe, atunci nu are dezamăgiri atunci când așteptările nu i se vor împlini, în felul acesta el poate să evite suferința și să aibă liniște sufletească.

Pentru unii psihologi, obținerea păcii se face prin eliminarea emoțiilor, a sentimentelor, chiar dacă aceasta înseamnă în mod real apatie, nu serenitate. Pragmaticii recomandă indiferența, deoarece sunt lucruri pe care cineva nu le poate schimba, iar calea păcii înseamnă să fii indiferent față de ele. Există persoane care, pentru a-și menține confortul psihologic al unei liniști interioare, cultivă autosuficiența, adică să devină independenți de orice ajutor extern. O altă practică, care se regăsește și în unele grupuri creștine, este aceea de a cultiva o pace egoistă, prin retragerea din societate, ca persoana să nu deranjeze pe nimeni, să nu depindă de nimeni și să nu fie deranjată de nimeni.

Pacea lui Dumnezeu este însă diferită de pacea lumii. Împăratul David mărturisește despre sine: „Eu mă culc și adorm în pace, căci numai Tu, Doamne, îmi dai liniște deplină în locuința mea” (Psalmul 4:8). Pacea lăuntrică derivă din Ființa lui Dumnezeu, care este Suveran și Omnipotent. Profetul Isaia afirmă: „Celui cu inima tare tu-i cheazășuiești pacea, da, pacea, căci se încrede în Tine” (Isaia 26:3). Dumnezeu este garantul păcii, deoarece numai El o poate da și tot El o poate păstra.

În momente de adâncă tulburare, când Domnul Isus urma să fie arestat și crucificat, El a vorbit ucenicilor de pacea Sa: , în Joia Mare: „Vă

---

5 Luca-Samuel LEONTE, „Idea de pace la Dumitru Cornilescu: de la încrederea în fapte bune la mântuirea prin credință”, Ieremia RUSU (Ed.), Centenarul traducerii Bibliei Dumitru Cornilescu: Impactul religios și cultural, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2021, pp. 211-220.

las pacea Mea, vă dau pacea Mea; nu v-o dau cum v-o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu vi se înspăimânte” Ioan 14:27. Pacea Domnului Isus este diferită de pacea oferită de lume, de omenirea aflată în vrăjmașie și răzvrătire față de Dumnezeu. Chiar unele dintre numele profetice ale Mântuitorului Isus este Prinț al Păcii, sau Domn al Păcii: „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetcnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” (Isaia 9:6).

După învierea Sa, primele cuvinte pe care le spune Domnul Isus ucenicilor Săi au fost: „Pace vouă” (Ioan 20:19). Pacea lui Dumnezeu stăpânește sufletul credinciosului în cele mai cumplite momente, cum este groaza din fața morții, ca și în cele mai fericite momente, cum a fost întâlnirea Domnului Isus Înviat.

În Biblie se găsesc multe referiri la pacea lui Dumnezeu, care este o parte esențială a mântuirii. Astfel, apostolul Pavel scrie: „Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus.” (Filipeni 4:6-7). Pacea lui Dumnezeu întrece orice imaginație, care este cea mai puternică capacitate de gândire a omului. Pacea aceasta adâncă, profundă, divină, se cunoaște doar din experiență, ca urmare a rugăciunii înaintea lui Dumnezeu. Domnul poartă de grijă celor ce se încred în El și care, nu numai că cer, dar și mulțumesc Tatălui Ceresc pentru lucrarea pe care El o va face. O astfel de pace păzește inimile și gândurile credincioșilor, deoarece Dumnezeu cunoaște toate lucrurile și este în control asupra întregului univers, inclusiv asupra fiecărui detaliu al vieții omului.

O ilustrație impresionantă a păcii divine este Eric Barker, un misionar din Marea Britanie care a predicat evanghelia peste 50 de ani în Portugalia. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, situația a devenit critică, de aceea el și-a trimis soția și pe cei opt copii ai săi în Anglia, pentru a fi protejați de război. Sora lui s-a îmbarcat pe același vapor, împreună cu cei trei copii ai ei. Barker a rămas să finalizeze lucrarea sa de misiune și apoi să plece și el în Marea Britanie. În duminica următoare, Barker s-a ridicat să predice și, înainte de a începe, a zis: „Totmai am aflat că familia mea a ajuns în siguranță acasă”. Apoi a continuat slujirea ca de obicei. La sfârșitul serviciului divin, Adunarea a aflat că un submarin german a torpilat vasul și l-a scufundat, fără ca cineva să se poată salva. Barker știa că toată familia

sa, care se îmbarcase la bordul vasului ce a fost scufundat, era credincioasă, de aceea a avut pacea să spună că ei au ajuns acasă în siguranță, în ciuda imensei lui suferințe.⁶

Eric Barker, deși avea jale cumplită în suflet, el a avut pacea spirituală supranaturală oferită de Domnul Isus Cristos. Creștinul experimentează această pace nu numai în situații uzuale de viață, dar și, dacă Dumnezeu hotărăște aceasta, în momente inimaginabil de grele ale vieții. Pacea supranaturală, divină, este un rod al Duhului Sfânt (Galateni 5:22-23) care locuiește în creștin. Această lucrare a Duhului Sfânt, interioară, misterioasă, care scapă raționalității, este ca o explozie de viață spirituală nouă, din Dumnezeu și îl face pe creștin capabil să se asemene cu Domnul Cristos. În mod evident, creștinul nu este un om desăvârșit, dar se maturizează, astfel încât virtuțile lucrute de Duhul Sfânt devin tot mai vizibile. Aceasta presupune o luptă și o disciplină interioară, mai ales că, așa cum scrie profesorul Nicu Grigore, mass-media produce un zgomot mare în societatea contemporană, care îl distrage pe creștin de la cultivarea virtuților creștine, inclusiv pacea.⁷

4. Pacea cu semenii

Oamenii care nu au pace cu Dumnezeu, nu au nici pace interioară. Iar cei lipsiți de pacea lăuntrică generează conflicte cu semenii, la nivel personal și/sau la nivel comunitar. Însă, cei care au pacea cu Dumnezeu, au pace lăuntrică, de aceea ei stabilesc relații armonioase cu semenii, evident în măsura în care și ceilalți oameni doresc aceasta. Unii gânditori schimbă raportul între cele trei dimensiuni ale păcii. Un exemplu este Ion Untaru, care a pus pacea cu Dumnezeu ca fiind o consecință a păcii lăuntrice și a păcii cu semenii: „Cine nu face mai înainte de toate pace cu sine și cu oamenii, nu se poate împăca nici cu Dumnezeu.”⁸ În realitate, pacea cu Dumnezeu le generează pe celelalte două, iar pacea cu semenii este o consecință a primelor două dimensiuni.

6 Michael P. GREEN (Ed.), *Illustrations for Biblical Preaching*, Baker Book House, Grand Rapids, MI, 1992, pp. 260-261.

7 Nicu GRIGORE, *Comunicarea Cuvântului lui Dumnezeu de către Biserică în societatea contemporană folosind resursele internetului*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2020, p. 86.

8 Ion UNTARU, Manuscris, 2010. <http://www.citatepedia.ro/index.php?id=69040>. Accesat 26.10.2022.

În Noul Testament, Iacov descrie foarte bine cauza luptelor interumane:

De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădularele voastre? Voi poftiți și nu aveți; ucideți, pizmuiți și nu izbutiți să căpătați; vă certați și vă luptați și nu aveți, pentru că nu cereți. Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre. (Iacov 4:1-3).

Pe lângă pofte nesatisfăcute, invidie și violență, Iacov descrie în versetele următoare alte două rădăcini ale conflictelor: mândria și rebeliunea împotriva lui Dumnezeu (Iacov 4:6-10). Adevărul celor revelate în Cuvântul lui Dumnezeu se verifică în viața cotidiană a omului modern, dar și în relațiile de vrăjmășie dintre națiunile societății contemporane. Când națiunile duc o luptă acerbă economică și chiar pornesc războaie pentru a acapara resursele naturale ale altui stat, este evident că cei care conduc popoarele sunt dominați de pofta de a avea, de a controla, de invidie și de mândrie.

Creștinul însă, nu răspunde cu rău la rău, și urmează exemplul Domnului Isus Cristos, care a absorbit răul în Sine însuși, ca să dăruiască în schimb iertare, mântuire și o viață nouă. În timp ce mulți oameni otrăvesc pe semenii lor cu ură, creștinul răspândește pacea lui Dumnezeu împrejurul lui. Atunci când o persoană se întâlnește cu un creștin autentic, el va pleca mai liniștit, mai plin de pace decât cum a venit și nu mai agitat, mai neliniștit. Este adevărat și că, atunci când cineva este plin de ură față de creștini, acea persoană poate să-și continue drumul urii cu înverșunare sporită, dar au fost și cazuri în care un astfel de om ajunge să fie cucerit de dragostea lui Dumnezeu manifestată prin creștin.

În familia creștină, atmosfera normală este de pace între soți, pace între părinți și copii, pace între frați. Chiar părinților li se poruncește să nu-și întărească copiii la mânie (Efeseni 6:4). În felul acesta, copiii găsesc pace în căminul părintesc și nu o mai caută în zbuciumul lumii.

În sânul comunității creștine, a bisericii locale, credincioșii sunt chemați să „păstreze unirea Duhului prin legătura păcii”, iar în continuare apostolul Pavel dă o bază solidă de șapte elemente ale unității spirituale, deoarece toți copii lui Dumnezeu: sunt parte a aceleiași Biserici spirituale universale, au Duhul Sfânt, au aceeași speranță a cerului, au pe Isus ca Domn, au aceeași credință – Biblia, au parte de aceeași experiență spirituală ilustrată de botez și au un singur Tată, pe Dumnezeu (Efeseni 4:3-6).

Deci unitatea din comunitatea creștină o face Duhul Sfânt, a Treia Persoană a Dumnezeirii, creștinul trebuie numai să nu o distrugă prin manifestări păcătoase.

Pacea însă trebuie promovată și în societate, chiar cu persoane care nu sunt copii ai lui Dumnezeu, chiar dacă au alte concepții, sau aparțin altor culturi. În Romani 12:17-18, apostolul Pavel îndeamnă la pace cu toți oamenii: „Nu întoarceți nimănu rău pentru rău. Urmăriți ce este bine înaintea tuturor oamenilor. Dacă este cu putință, întrucât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.” Dr. Otniel Murza constată că, chiar dacă nu toți sunt frați în Cristos, toți sunt frați prin părinții comuni, Adam și apoi Noe: „Prin urmare, ființa umană nu poate fi discriminată din cauza apartenenței la o familie, neam sau popor. Prin deducție genealogică se poate afirma că fiecare om este un descendent ai acelorași proto-părinți.”⁹

Există persoane cu care, un creștin, oricât de duhovnicesc ar fi, nu poate construi podul de încredere și de dragoste dintre două inimi, din cauza vrăjmașiei celorlalți. Prin definiție, pacea este un pod care are două capete, două puncte de sprijin. Dacă o persoană păstrează vrăjmașie, creștinul nu poate construi podul păcii, dar el nu va răspunde la ură cu animozitate, ci cu dragoste. Apostolul Pavel a poruncit:

Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri, ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu, căci este scris: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul. Dimpotrivă, „dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce; dacă-i este sete, dă-i să bea; căci, dacă vei face astfel, vei grămădi cărbuni aprinși pe capul lui.” Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine. (Romani 12:19-21).

Dacă un om face ce este rău, creștinul îl poate mustra, îl poate confrunța cu adevărul, dar întotdeauna cu dragoste divină, răspunzând cu bine la rău. Este metoda lui Dumnezeu de a cuceri pe oameni, prin a face bine umanității răzvrătite împotriva Lui, care Îl ignoră sau, chiar Îl urăște.

Domnul Isus a poruncit ce să facă un creștin atunci când cineva, chiar pe terenul Bisericii, ajunge să păcătuiască față de el (Matei 18:15-17): credinciosul îl confruntă singur pe cel care i-a greșit, dacă acela nu ascultă, mai ia alți creștini ca să-l confrunte împreună, dacă cel ce a greșit nu-și

9 Otniel MURZA, „Libertatea de exprimare și acțiune ca parte a naturii umane în relațiile cu Dumnezeu și cu semenii”, Jurnalul Libertății de Conștiință, vol. 9, nr. 1, 2021, Editions IARSIC, Les Arcs, France, pp. 300-315.

recunoaște păcatul, atunci trebuie spus comunității. În acest caz, păcătosul devine ca „un vameș” pentru credincios, care continuă să-l iubească în continuare pe cel ce i-a greșit, chiar dacă nu poate avea comuniune cu un astfel de om.

5. Relația dintre pace și drepturile omului

În vreme de conflict, de lupte, de război, drepturile fundamentale ale omului sunt încălcate în mod flagrant, iar nivelul abuzurilor se ridică foarte mult. Respectarea drepturilor omului este dificilă și în vremuri de pace și trebuie drepturile omului trebuie protejate constant, deoarece diversitatea mare din societate poate ușor să degenezeze în tensiuni. Însă, când un conflict degenează în lupte violente, încălcarea drepturilor omului pare atât de puțin importantă, încât părțile beligerante le vor încălca cu ușurință, astfel încât unii ajung să comită chiar crime de război și crime împotriva umanității. În plus, faptul că abuzurile nu sunt sancționate imediat favorizează încălcări ale drepturilor omului în forme dintre cele mai grave.

Un exemplu tragic este războiul din Ucraina, în care au fost încălcate drepturi fundamentale precum dreptul la pace, dreptul la hrană, la apă, la libertate, la liberă circulație, libertatea de conștiință, ba chiar și dreptul sacru la viață. Atrocitățile petrecute în zonele de război sunt de neimaginat pentru secolul al XXI-lea și încălcările grave ale drepturilor omului au oripilat întreaga planetă. Un factor agravant este faptul că, o țară creștină, Rusia, a pornit un război împotriva unei alte țări creștine, Ucraina. Utilizarea în propaganda de război a valorilor creștine de pace, adevăr, dragoste, bunătate și utilizarea acestora pentru a justifica războiul, minciuna, ura și răutatea arată o perversiune profundă a ființei umane, de care numai Mântuitorul Isus Cristos îl poate salva pe omul care vine la El cu pocăință și credință.

Drama refugiaților a motivat țările vecine Ucrainei și comunitatea internațională să asigure asistență umanitară atât refugiaților, cât și populației ucrainene rămasă în țară. Conducătorii țărilor la nivel internațional încearcă să oprească războiul, dar până la data scrierii acestui articol nu s-a realizat aceasta. În timp, vor exista analize și anchete privind încălcarea drepturilor omului în perioada războiului, inclusiv cu privire la acuzele de crime împotriva umanității și genocid.

Într-un articol din anul 2016, senatorul Titus Corlățean analiza problemele internaționale din acea perioadă și constata că valorile fundamen-

tale ale lumii civilizate sunt afectate profund. Această analiză este cu atât mai actuală în contextul actual, după doi ani de pandemie și după izbucnirea unui război în Europa:

Principala concluzie ar fi că asistăm la o bulversare a sistemului de valori consacrat, considerat imuabil, construit după 1945 la nivel universal prin sistemul Națiunilor Unite și respectiv la nivel regional în Europa prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului și multe alte instrumente. Constatăm azi că valorile fundamentale ale Uniunii Europene și ale Consiliului Europei se zguduie serios.¹⁰

Care este soluția în caz de conflict, la nivel personal sau comunitar? Evident, soluția este încetarea conflictului și revenirea la pace, pentru a putea rezolva diferendele pe calea dialogului, respectând principiile morale, legale și drepturile omului. În procesul de tămăduire după un conflict, iertarea creștină este esențială. Avocatul Ken Sande, președintele organizației *Peacemaker Ministries* (Misiunea Făcătorii de Pace), are dreptate atunci când afirmă: „Creștinii sunt cei mai iertați oameni din lume. Prin urmare, ar trebui să fim cei mai iertători oameni din lume.”¹¹ În adevăr, fiind iertat de Dumnezeu, creștinul iartă ușor și poate restabili relații armonioase cu semenii, chiar și în cazul în care aceștia i-au făcut rău.

Dumnezeu dorește ca între oameni să domnească dragostea, pacea, armonia, buna înțelegere și bunătatea altruistă. Pentru ca pacea să fie autentică în societatea umană, în primul rând trebuie ca omul să aibă pace cu Dumnezeu, prin credința în Domnul Isus Cristos, Mântuitorul lumii.

În mintea și inima unui om reconciliat cu Dumnezeu, vine pacea lui Dumnezeu, care îi dă o liniște interioară ce radiază apoi și în relațiile interumane pe care le stabilește cel credincios. El devine astfel făcător de pace. Conceptul de „făcător de pace” a fost adus de Însuși Prințul Păcii, Isus Cristos, în rețeta unică, uimitoare, a fericirii pe care a dat-o omenirii în Predica de pe Munte: „Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!” (Matei 5:9). Apostolul Pavel spune următoarele despre slujba creștinului ca făcător de pace:

10 Titus CORLĂȚEAN, „Libertatea de conștiință și religioasă în contextul securității internaționale”, *Jurnalul Libertății de Conștiință*, Conferință Parlament 29 septembrie 2016, Vol. 4 (2016), Rotaru, Ioan-Gheorghe & Dragoș Mușat (Eds.), Editions IARSIC, Les Arcs, France, 2016, pp. 27-38.

11 Ken SANDE, *The Peace Maker*, Baker Books, Grand Rapids, MI, 2004, p. 204.

Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Cristos și ne-a încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări. Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Cristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Cristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! (2 Corinteni 5:18-20)

Doar cei care au pace, pot da mai departe pacea din Dumnezeu. Nimeni nu poate da altora ceea ce el nu are. Cei împăcați cu Dumnezeu prin credința în Domnul Isus Cristos atrag și pe alți oameni ca să dorească împăcarea cu Dumnezeu, de unde rezultă pacea interioară și pacea între semeni.

Ca mijloace de a aduce pacea creștină între oameni, Profesorul Corneliu Constantineanu, în baza capitolelor 12-15 din Epistola lui Pavel către Romani, enumeră următoarele:

Pavel exprimă dimensiunea socială a reconcilierii în variate moduri: ca dragostea sinceră pentru semeni și pentru dușmani, ca bunăvoînța față de cei slabi și lipsiți de putere, ca susținere a aproapelui, ca binecuvântare a celor ce persecută, ca învingere a răului prin bine, ca trăire în pace cu toți oamenii.¹²

Păstrarea climatului de pace favorizează respectarea drepturilor omului și a demnității acestuia.

Concluzii

Din analiza făcută în acesta studiu, rezultă faptul că, în lipsa păcii, drepturile omului sunt mult mai ușor și mai grav încălcate decât în contextul de bună înțelegere. De aceea, atât în relațiile interpersonale cât și în comunitate, pacea trebuie promovată, iar conflictele trebuie rezolvate pe calea dialogului, în respectarea demnității omului și a drepturilor sale fundamentale.

Pacea autentică, profundă și durabilă este de factură spirituală și izvorăște din Dumnezeuul păcii. Ea are trei dimensiuni fundamentale. În primul rând este **pacea cu Dumnezeu**, adică împăcarea omului cu Dumnezeu, care a fost împlinită de Domnul Cristos prin moartea Sa pe cruce

---

12 Corneliu CONSTANTINEANU, *Trăiți în pace: Dimensiunea socială a reconcilierii în teologia paulină*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2013, p. 272.

și prin învierea Sa, pace pe care o primesc doar aceia care vin cu pocăință și credință la Mântuitorul Isus. A doua dimensiune este **pacea lui Dumnezeu**, care este liniștea sufletească a omului care este împăcat cu Dumnezeu și care trăiește sub autoritatea lui Isus, Domnul Păcii. Cel de-al treilea aspect este **pacea cu semenii**, care oferă relații armonioase între persoane sau între comunități și este un rezultat al păcii cu Dumnezeu și al păcii lăuntrice.

Conștienți de efectele distructive ale luptelor și războaielor, oamenii trebuie să accepte împăcarea cu Dumnezeu prin credința în Domnul Isus, și astfel ei vor deveni din dușmani, frați în Cristos, ceea ce va stabili între ei relații de dragoste, altruism, întraajutorare, respect reciproc, îngăduință, iertare.

Bibliografie:

- *BIBLIA*, Traducerea Dumitru Cornilescu, ediția a III-a revizuită și adăugită, 1994.
- *DEX*, <https://dexonline.ro/definitie/pace>.
- CONSTANTINEANU, Corneliu, *Trăiți în pace: Dimensiunea socială a reconcilierii în teologia paulină*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2013.
- CORLĂȚEAN, Titus, „Libertatea de conștiință și religioasă în contextul securității internaționale”, *Jurnalul Libertății de Conștiință*, Conferință Parlament 29 septembrie 2016, Vol. 4 (2016), Rotaru, Ioan-Gheorghe & Dragoș Mușat (Eds.), Editions IARSIC, Les Arcs, France, 2016, pp. 27-38.
- GREEN Michael (Ed.), *Illustrations for Biblical Preaching*, Baker Book House, Grand Rapids, MI, 1992.
- GRIGORE, Nicu, *Comunicarea Cuvântului lui Dumnezeu de către Biserică în societatea contemporană folosind resursele internetului*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2020.
- LEONTE, Luca-Samuel, „Ideea de pace la Dumitru Cornilescu: de la încrederea în fapte bune la mântuirea prin credință”, Ieremia RUSU (Ed.), *Centenarul traducerii Bibliei Dumitru Cornilescu: Impactul religios și cultural*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2021, pp. 211-220.
- MURZA, Otniel, „Libertatea de exprimare și acțiune ca parte a naturii umane în relațiile cu Dumnezeu și cu semenii”, *Jurnalul Libertății de Conștiință*, vol. 9, nr. 1, 2021, Editions IARSIC, Les Arcs, France, pp. 300-315.

- ✦ SANDE, Ken, *The Peace Maker*, Baker Books, Grand Rapids, MI, 2004.
- ✦ STRONG, James, *A Concise Dictionary of the Words in the Greek Testament and The Hebrew Bible*, Vol. 2, Logos Bible Software, Bellingham, WA, 2009.
- ✦ SWANSON, James, *Dictionary of Biblical Languages with Semantic Domains: Aramaic (Old Testament)* (electronic ed.), Logos Research Systems, Inc., Oak Harbor, WA, 1997.
- ✦ SWANSON, James, *Dictionary of Biblical Languages with Semantic Domains: Greek (New Testament)*, (electronic ed.), Logos Research Systems, Inc., Oak Harbor, WA, 1997.
- ✦ UNTARU, Ion, *Manuscris*, 2010. <http://www.citatepedia.ro/index.php?id=69040>. Accesat 26.10.2022.